

Podkraljeva palača „Ras et-Tin“ ob Aleksandrijski luki.

Davorin Trstenjak, slovenski pisatelj.

(Sestavil Andrej Fékonja.)

Leta 1837. sem začel slovenski pisati, torej je preteklo petdeset let mojega literarnega delovanja. Poskusil sem se kot pesnik, novelist in humorist; kot mytho-, filo- in arheolog, spisal sem zgodovinske razprave, natisnene v naših slovenskih, tudi nekterih nemških časnikih, mnogo njihovih spisov je našlo priznanje, marsikteri članki so že zastarali, ker znanosti napredujejo.» — Tako je označil Davorin Trstenjak sam svoje književno delo leta 1887., in po teh skupinah preglejmo na kratko tudi mi glavne njegove spise slovenske. O njegove-

dem življenju nam ni treba govoriti, ker je podala družba sv. Mohorja obširen njegov življenjepis. Vendar treba,

da znamo vsaj po imenu, kaj in koliko, pa kako in zakaj je pisal Davorin cellega pol veka. Dodajmo še njegove potopise in življenjepise, kakor tudi nekoliko njegovih člankov političkih in listkov novinarskih, da si kolikor moči predočimo Trstenjaka kot vsestranskega pisatelja slovenskega.

Pesmi. Med pesmi mi Trstenjakovimi je najbolj znana «Zvezda» iz l. 1837. Razven te so še v Razlagovi «Pesarici» natisnjene Davorinove: «Budnica», «Pod lipo» in «O polnoči». Pa tudi v poznejših in najpoznejših časih je zapel Trstenjak ne-

kaj prigradnih, ali kateremu rodoljubu, ali kakemu narodnemu društvu, n. pr.: «Vodniku» 1858, «Prisega» 1862,

Davorin Trstenjak. (Po fotografiji.)